

Sygn. akt V KZ 20/17

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 13 czerwca 2017 r.,
w sprawie **M. C. i A. G.-K.**
zażalenia oskarżycielek prywatnych na zarządzenia z 24 marca 2017 r.,
sygn. akt V Ka [...], o odmowie przyjęcia obydwu kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zarządzeniami z dnia 24 marca 2017 r. odmówiono przyjęcia osobistych kasacji M. C. oraz A. G.-K. z dnia 10 października 2016 r., od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 10 października 2016 r., sygn. akt V Ka [...] z uwagi na fakt, że zostały wniesione przez osoby nieuprawnione. Jednocześnie Sąd zwrócił uwagę, że każda z oskarżycielek prywatnych została wezwana do usunięcia braku formalnego kasacji, poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez adwokata lub radcę prawnego, czego jednak w określonym terminie nie uczyniły.

Zażalenie na to zarządzenie złożyły M. C. i A. G.-K., które wniosły o przydzielenie pełnomocnika z urzędu. W obszernym uzasadnieniu oskarżycielki prywatne podały w wątpliwość rzetelność sporządzonych przez wyznaczonych z urzędu pełnomocników opinii co do braku podstaw do wniesienia kasacji w sprawie. Nadto skarżące powołały się na okoliczności faktyczne sprawy oraz podniosły, że istnieją wątpliwości, co do rzetelnego jej rozpoznania z uwagi na fakt, że w procedowanie w sprawie niniejszej byli zaangażowani sędziowie,

którzy z racji stosunków prawno – rodzinnych wpływali na postępowanie karne i okołokasacyjne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, albowiem zaskarżone nim zarządzenie wydano w oparciu o obowiązujące przepisy ustawy karnej procesowej.

Wprowadza ona w art. 526 § 2 k.p.k. tzw. przymus adwokacki dla czynności procesowej w postaci sporządzenia i podpisania kasacji, chyba że pochodzi ona od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka. Tylko kasacja spełniająca ten wymóg formalny może być przyjęta do merytorycznego rozpoznania.

Należy zauważyć, że w sprawie niniejszej oskarżycielki prywatne zwracały się o wyznaczenie pełnomocnika z urzędu w celu sporządzenia i podpisania kasacji (k. 1175-1198, t. VI). Zarządzeniami z dnia 21 grudnia 2016 r. wyznaczono oskarżycielkom pełnomocników z urzędu w osobach adw. B. X. oraz K. Y., którzy w dniu 25 stycznia 2017 r. złożyli w Sądzie Okręgowym w K. opinie o braku podstaw do sporządzenia i wniesienia kasacji w sprawie (k. 1229-1238, t. VII). W związku z powyższym oskarżycielki prywatne zostały wezwane do uzupełnienia braku formalnego kasacji poprzez jej sporządzenie i podpisanie przez profesjonalnego pełnomocnika - adwokata lub radcę prawnego (k. 1241, 1252, t. VII). Brak ten nie został uzupełniony, wobec czego w dniu 24 marca 2017 r. odmówiono przyjęcia kasacji „osobistych” oskarżycielek prywatnych jako nie spełniających wymogów formalnych.

Podnoszone w piśmie oskarżycielek prywatnych argumenty podające w wątpliwość rzetelność sporządzonych opinii o braku podstaw do wniesienia kasacji nie mogą wpłynąć na zmianę zaskarżonej decyzji. Oskarżycielkom prywatnym już raz wyznaczono pełnomocników z urzędu do zbadania podstaw do wniesienia kasacji. W sporządzonych opiniach pełnomocnicy oświadczyli, że nie ma takich podstaw i swoje stanowisko w sposób należyty uzasadnili. To stanowisko pełnomocników jest dla sądu wiążące. W kodeksie postępowania karnego nie ma bowiem przepisu, który upoważniałby sąd do „przymuszenia” obrońcy/pełnomocnika z urzędu do sporządzenia i wniesienia kasacji, jak i też przepisu, który nakazywałby ustanowić stronie innego obrońcę lub pełnomocnika z

urzędu w sytuacji, gdy dotychczasowy obrońca lub pełnomocnik rzetelnie wykonał swój obowiązek (por. postanowienie SN z dnia 17 czerwca 1997 r., V KZ 57/97, OSNKW 1997, z. 9-10, poz. 82 oraz postanowienie SN z dnia 20 lutego 2014 r., IV KZ 5/14, Lex 1430577). Przedstawiona przez oskarżycielki argumentacja stanowi jedynie subiektywne odczucie strony, która nie zgadza się z rozstrzygnięciem Sądu, co samo w sobie nie może stanowić podstawy do uznania, że opinie złożone przez pełnomocników są nierzetelne.

W odniesieniu natomiast do argumentów związanych z samym rozstrzygnięciem sprawy, a także zarzutami odnośnie bezstronności sędziów biorących udział w sprawie podnieść należy, że są to kwestie pozostające poza przedmiotem rozważań, albowiem w postępowaniu niniejszym decydujące znaczenie mają wymogi formalne związane ze sporządzeniem kasacji, o czym wprost stanowi powołany na wstępie przepis art. 526 § 2 k.p.k. Wymogi te nie zostały zachowane, w związku z czym słusznie odmówiono przyjęcia kasacji.

Mając powyższe argumenty na względzie Sąd Najwyższy postanowił jak w części dyspozytywnej postanowienia.